

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Ivanky Havlíkové ve věci

žalobkyně: **B. Ř.**
bytem XXX
zastoupená advokátem XXX
sídlem XXX

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
sídlem Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6

za účasti osoby zúčastněné na řízení:

O. H.
bytem XXX
zastoupený advokátkou XXX
sídlem XXX

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 4. 8. 2017, sp. zn. O-522442, č. j. O-522442/D17030623/2017/ÚPV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. **Stručné vymezení věci**

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 5. 10. 2017 u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) domáhala přezkoumání rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále též jen „žalovaný“) ze dne 4. 8. 2017, sp. zn. O-522442, č. j. O-522442/D17030623/2017/ÚPV (dále též jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl žalobkyní podaný rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“ nebo „správní orgán 1. stupně“) ze dne 6. 3. 2017, č. j. O-522442/D17030623/2017/ÚPV (dále též jen „prvostupňové rozhodnutí“), o zamítnutí námitek podaných proti zápisu přihlášky slovní ochranné známky zn. sp. O-522442 ve znění „Gamee“ do rejstříku ochranných známek, jejímž přihlašovatelem je osoba zúčastněná na řízení – O. H. (dále též „přihlašovatel“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím Úřad rozhodl o zamítnutí námitek proti zápisu přihlášky slovní ochranné známky „Gamee“ podaných žalobkyní na základě ustanovení § 7 odst. 1 písm. g) a k) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOZ“). Proti prvostupňovému rozhodnutí Úřadu podala žalobkyně v zákonem stanovené lhůtě rozklad. Žalovaný rozklad zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil, na základě čehož došlo k zápisu slovní ochranné známky „Gamee“ (dále jen „slovní OZ“) do rejstříku pod č. 361578 pro třídy výrobků a služeb 35, 38, 41 a 42 Niceského třídění.

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně v úvodu žaloby stručně popsala skutkový stav věci. Uvedla, že je zakládajícím společníkem společnosti Gamee Mobile s.r.o., IČO: 291 03 746 (dále jen „Gamee Mobile“), kde zároveň již od vzniku společnosti působí jako jednatelka. Společnost Gamee Mobile označení „GAMEE“ používala od května 2014, kdy si zaregistrovala internetovou doménu gameeapp.com a označení Gamee užívá pro svou herní sociální síť. Na trh v České republice společnost Gamee Mobile oficiálně vstoupila v lednu 2015, kdy svou mobilní herní síť pod názvem Gamee, ve formě aplikace pro mobilní zařízení, zpřístupnila široké veřejnosti a spustila marketingovou propagační kampaň. Na přelomu dubna a května 2015 vyšla série nezávislých publicistických článků pojednávajících o projektu Gamee společnosti Gamee Mobile. Tyto články byly publikovány na zpravodajských portálech specializujících se na oblast start-upů a svět (mobilních) her - např. e-svet.e15.cz, chip.cz, jablickar.cz tyinternety.cz či czechcrunch.cz.
4. Žalobkyně namítla, že společnost Gamee Mobile užívala nezapsané označení Gamee v obchodním styku a pro označování svých služeb – zpřístupňování herní sociální sítě a softwaru, zejména pak mobilní aplikace a počítačových her, již v době před 20. 5. 2015 – tedy před datem podání přihlášky slovní OZ, a to v souladu s § 7 odst. 1 písm. g) ZOZ. Na podporu svého tvrzení uvádí články z internetových serverů označené jako důkazy č. 1-7 z období 30. 1. 2015 - 17. 5. 2015 (totožné s doklady č. 3-9 z námitkového řízení). Žalobkyně se domnívá, že žalovaný stejně jako Úřad nesprávně vyhodnotil otázku místního dosahu jí používaného označení Gamee, když v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobkyně nedoložila překonání místního dosahu namítaného označení. Podle názoru žalobkyně se Úřad nesprávně a nedostatečně vypořádal s důkazy předloženými v námitkovém řízení. K důkazům označeným jako č. 10-12 (totožné s doklady č. 11-13 z námitkového řízení) žalobkyně nespороvala, že tyto důkazy nebyly řádně datovány, avšak má za to, že bylo povinností Úřadu se jimi fakticky zabývat.

5. Žalobkyně dále namítla, že Úřad nesprávně posoudil nedobrou víru přihlašovatele, tak jak je upravena v § 7 odst. 1 písm. k) ZOZ. Na podporu svého tvrzení, že se přihlašovatel dlouhodobě orientuje v oblasti nových technologií, včetně herního a marketingového průmyslu a sleduje českou start-upovou scénu, označila žalobkyně jako nové důkazy odkazy na pět internetových článků z blogu gamee.cz pocházející z let 2011-2015 – důkazy č. 13-17. Žalobkyně uvedla, že podle Nejvyššího správního soudu tak při posuzování absence dobré víry postačí, pokud přihlašovatel věděl nebo při vynaložení obvyklé míry opatrnosti a s ohledem na všechny okolnosti případu měl vědět o existenci jiného cizího práva k označení. S ohledem na svou dlouhodobou činnost ve stejném segmentu trhu měl podle názoru žalobkyně přihlašovatel při vynaložení obvyklé míry opatrnosti a za vynaložení běžné péče o činnostech společnosti Gamee Mobile a jejím užívání označení Gamee vědět.
6. Žalobkyně se dále domnívá, že se Úřad nedostatečně vypořádal s dokladem předloženým v námitkovém řízení pod č. 17 v souvislosti s tvrzením žalobkyně týkajícím se použití reklamního banneru na stránkách přihlašovatele www.gamee.cz, který byl uváděn v souvislosti s prokázáním zlé víry přihlašovatele. Žalobkyně nesporeovala, že důkazy ohledně reklamního banneru nebyly řádně datovány.
7. Žalobkyně rovněž rozporuje závěr žalovaného o tom, že přihlašovatelem předložené doklady č. 20-24 prokazují předchozí užívání označení Gamee přihlašovatelem před podáním přihlášky slovní OZ.
8. Žalobkyně má za to, že jak Úřad tak žalovaný nedostatečně hodnotil a vypořádal se s předloženými důkazy, jelikož tyto hodnotil jednotlivě, nikoliv ve vzájemné souvislosti, čímž došlo k nesprávnému právnímu posouzení zlé víry přihlašovatele i místního dosahu označení Gamee.
9. Žalobkyně navrhl, aby soud žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

10. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný k otázce většího než místního dosahu užívání označení Gamee uvedl, že žalobkyni se sice podařilo doložit, že označení Gamee používala před podáním přihlášky slovní OZ, nikoliv však již prokázat, že došlo k překonání místního dosahu užívání označení Gamee ve vztahu ke konkrétním výrobkům a/nebo službám. Žalovaný tak nemohl dovodit, že označení Gamee bylo žalobkyní užíváno v obchodním styku v takové míře, že by relevantní veřejnost toto označení spojovala právě s výrobky či službami žalobkyně.
11. K otázce nedobré víry přihlašovatele žalovaný poukázal na zásadu koncentrace námitkového řízení a uvedl, že vycházel z podkladů předložených žalobkyní do konce lhůty k podání námitek a rovněž z dokladů předložených přihlašovatelem. Z důkazů předložených v námitkovém řízení není podle závěru žalovaného zjevné, že přihlašovatel věděl o projektu Gamee. Žalovaný naopak dospěl k názoru, že označení Gamee přihlašovatel vymyslel a používal ve spojitosti se svými projekty a následně se je rozhodl registrovat.
12. Důkazem souvisejícím s tvrzením žalobkyně o použití reklamního banneru na stránkách přihlašovatele www.gamee.cz se žalovaný zabýval, ale vzhledem k jeho datování (10. 6. 2015) jej posoudil jako nerelevantní.

13. Žalovaný vzal za prokázané užití označení Gamee přihlašovatelem před datem podání přihlášky slovní OZ na základě dokladu č. 18; ostatní přihlašovatelem navrhované důkazy (zejména sérii čestných prohlášení, osobní poznámky psané rukou a inzerát) vzal jen jako podpůrné doklady.
14. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, neboť napadené rozhodnutí i rozhodnutí prvostupňové vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, je správně, logicky a podrobně odůvodněno a bylo vydáno v souladu se zákonem.

IV. Osoba zúčastněná na řízení

15. K výzvě soudu oznámil přihlašovatel Otakar Hobza, že bude v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení.
16. K podané žalobě uvedl, že s tvrzeními žalobkyně nesouhlasí. Poukázal na to, že obchodní firmu Gamee Mobil začala společnost, jejíž byla žalobkyně jednatelkou, užívat až ode dne 8. 12. 2016, tedy dlouho po podání přihlášky slovní OZ; do té doby užívala obchodní firmu Hungrymobile. Dále uvedl, že byl vlastníkem domény EMAG.CZ, kterou prodal. Slovní OZ Gamee vznikla otočením slova EMAG a doplněním o jedno písmeno E. Následně přihlašovatel registroval doménu Gamee, neboť byla volná. Závěrem navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Posouzení věci Městským soudem

17. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a to podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích uplatněných žalobních bodů, přitom vycházel dle § 75 odst. 2 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
18. Městský soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, když souhlas žalobkyně i žalovaného s tímto postupem presumoval (§ 51 s. ř. s.). Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud vyšel ze spisového materiálu, jehož obsah k rozhodnutí ve věci postačoval. Provedení žalobkyní navržených důkazů (v žalobě označených jako č. 13 až 17), které nebyly součástí spisového materiálu, shledal soud s ohledem na právní posouzení věci nadbytečným.
19. Při posouzení vyšel soud z následující právní úpravy:
20. Podle § 7 odst. 1 písm. g) ZOZ *přihlašované označení se nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen „námítky“) uživatelem nezapsaného označení nebo jiného označení užívaného v obchodním styku pro shodné nebo podobné výrobky nebo služby, které je shodné s přihlašovaným označením nebo je mu podobné, pokud označení nemá místní dosah a právo k tomuto označení vzniklo před dnem podání přihlášky.*
21. Podle § 7 odst. 1 písm. k) ZOZ *přihlašované označení se nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen „námítky“) tím, kdo je dotčen ve svých právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře.*

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

22. Podle § 25 odst. 1 ZOZ osoby uvedené v § 7 mohou podat námitky ve lhůtě 3 měsíců od zveřejnění přihlášky, a to z důvodů uvedených v tomto ustanovení. Lhůtu k podání námitek nelze prodloužit a její zmeškání nelze prominout.
23. Podle § 25 odst. 2 ZOZ námitky musejí být podány písemně a musejí být odůvodněny a doloženy důkazy. K doplnění námitek a k důkazům předloženým na jejich podporu po lhůtě uvedené v odstavci 1 Úřad nepřiblíží. Spolu s námitkami je namítající povinen zaplatit správní poplatek podle zvláštního právního předpisu;8) není-li správní poplatek zaplacen, považují se námitky za nepodané.
24. Podle § 26 odst. 2 ZOZ Úřad námitky zamítne, pokud nebyly podány v zákonné lhůtě, nebyly podány osobou uvedenou v § 7, nebyly-li uvedeny důvody podání námitek či doloženy důkazy.
25. Podle § 26 odst. 4 ZOZ zjistí-li Úřad, že přihlašovaná ochranná známka nezasahuje do zákonem chráněných starších práv třetích osob uvedených v § 7, námitky zamítne.
26. Městský soud v Praze předesílá, že většina námitek obsažených v žalobě již byla žalobkyní uplatněna v rozkladovém řízení, přičemž žalovaný se s těmito námitkami řádně a komplexně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jelikož soud považuje vypořádání zmíněných námitek ze strany žalovaného za věcně správné, zákonné a vyčerpávající, plně odkazuje na odůvodnění jeho rozhodnutí, neboť smyslem soudního přezkumu není stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č.j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, ze dne 29. 3. 2013, č.j. 2 Afs 37/2012-47, a ze dne 30. 6. 2014, č.j. 8 Azs 71/2014-49). Tuto praxi aproboval i Evropský soud pro lidská práva ve věci Helle proti Finsku (rozhodnutí ze dne 19. 12. 1997, č. 20772/92, odst. 59 - 60), jakož i Ústavní soud (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 7. 2011, sp.zn. II. ÚS 752/10, a usnesení téhož soudu ze dne 6. 6. 2013, sp.zn. II. ÚS 2454/12, usnesení ze dne 4. 7. 2012, sp.zn. III. ÚS 1972/12, usnesení ze dne 14. 10. 2013, sp. zn. IV. ÚS 2266/12, ze dne 15. 10. 2013, sp.zn. IV. ÚS 3391/12 atd.).
27. Při posouzení důvodnosti námitek žalobkyně podaných podle § 7 odst. 1 písm. g) ZOZ správní orgán I. stupně na základě předložených důkazů neshledal, že by namítané nezapsané označení „Gamee“ bylo na území České republiky užíváno žalobkyní v obchodním styku v takové míře a takovým způsobem, aby došlo k překonání podmínky místního dosahu.
28. Uživatel nezapsaného označení nebo jiného označení může zabránit zápisu přihlašované ochranné známky do rejstříku ochranných známek, pokud jím užívané označení splňuje následující podmínky:
 - právo k označení vzniklo přede dnem podání přihlášky;
 - označení je shodné nebo podobné s přihlašovanou ochrannou známkou;
 - označení je užíváno v obchodním styku pro výrobky nebo služby stejné nebo podobné, pro něž je ochranná známka přihlašována;
 - označení nemá pouze místní dosah.
29. Nejsou-li kumulativně splněny tyto podmínky, nemůže být ochrana ve smyslu tohoto ustanovení uživateli nezapsaného označení přiznána.
30. Existenci staršího práva k nezapsanému označení či jinému označení užívanému v obchodním styku lze s úspěchem uplatnit jen tehdy, není-li význam jejich užívání pouze místní. Pro posouzení tohoto dosahu se vyžaduje zohlednit nejen územní (zeměpisný)

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

dosah, ale i hospodářský rozměr významu označení, představovaný souhrnem všech úkonů spojených s užíváním takového označení v kombinaci s délkou časového období, jakož i četnost těchto úkonů s ohledem na okruh příjemců, mezi nimiž se dotčené označení stalo známým, tedy získalo rozlišovací způsobilost (srov. rozsudek NSS ve věci sp. zn. 9 As 108/2014, SDEU C-96/09, Anheuser-Busch proti Budějovický Budvar, body 158 až 159, Tribunál T-318/06 až T-321/06, GENERAL OPTICA, body 36 až 37, Tribunál T-534/08, GRANUFlex, bod 19). Namítající je proto povinen prokázat nejen prosté užívání, nýbrž užívání určité kvality a intenzity. Překonání místního dosahu vyžaduje zpravidla delší časové období, které ovšem může být zkráceno, např. masivní reklamou, sponzoringem či dalšími propagačními aktivitami.

31. Jak Úřad v prvostupňovém rozhodnutí (na str. 8 až 10), tak žalovaný v napadeném rozhodnutí (na str. 17 až 24) se podrobně vypořádává se všemi důkazy navrhovanými žalobkyní k otázce překonání místního dosahu a zabývá se jimi jednotlivě i ve vzájemné souvislosti. Důkazy označené v žalobě jako č. 1 až 7 jsou totožné s doklady č. 3 až 9 předloženými žalobkyní v námitkovém řízení. Soud se ztotožňuje se závěrem správních orgánů, že tyto důkazy svědčí o záměru a následném spuštění projektu GAMEE (sociální síť pro hráče her přes mobilní zařízení) společností Gamee Mobile a o značných finančních prostředcích, které do tohoto projektu společnost Gamee Mobile investovala. Uvedené doklady však neobsahují žádná relevantní data o reálných obchodních aktivitách, z nichž by bylo možno dovodit pozici na relevantním trhu v oblasti mobilních aplikací, která by vedla k tomu, že by se při vnímání namítaného označení vytvořila v mysli spotřebitelů vazba mezi namítaným označením a osobou namítajícím, v důsledku které by byl spotřebitel schopen jednoznačně identifikovat výrobky nebo služby jako pocházející právě od namítajícího. Správní orgány obou stupňů se detailně zabývaly též důkazy označenými žalobkyní v žalobě jako č. 10 až 12, které jsou totožné s doklady č. 11 až 13 předloženými žalobkyní v námitkovém řízení. Pro posouzení sporné otázky získání či nezískání dostatečné rozlišovací způsobilosti a překonání místního dosahu nezapsaného označení před podáním přihlášky slovní OZ byly tyto důkazy vyhodnoceny jako nerelevantní, a to zejména s ohledem na jejich nejasnou dataci, když tyto doklady obsahují pouze hodinu vytvoření printscreenů, přičemž konkrétní datum vytvoření chybí, což žalobkyně ostatně ani nesporela. Není tak např. zřejmé, k jakému časovému okamžiku se vztahuje zobrazený počet 3 401 zhlédnutí videa na dokladu č. 13 či počet sledujících fanoušků profilu Gamee na Facebooku na dokladu č. 12. Počet instalací aplikace Gamee se podle dokladu č. 14 předloženého žalobkyní v námitkovém řízení vztahuje k datu 9. 10. 2015 a nijak z něj nevyplývá, kolik z uvedeného počtu instalací bylo provedeno do data podání přihlášky slovní OZ. Jako nerelevantní byly správními orgány posouzeny též doklady č. 15 až 17 předložené žalobkyní v námitkovém řízení, neboť tyto obsahují namítané označení Gamee ve spojení s přihlašovatelem a nikoliv s žalobkyní. Soud nemá, co by takovému hodnocení důkazů vytkl. Úřad i žalovaný zcela správně dospěly k závěru, že žalobkyně neprokázala jednu z kumulativních podmínek danou ustanovením § 7 odst. 1 písm. g) ZOZ, tj. překonání místního dosahu užíváním namítaného označení.
32. Při posuzování nedobré či zlé víry při podání přihlášky ochranné známky podle § 7 odst. 1 písm. k) ZOZ judikatura správních soudů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 3/2008, rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 10 Ca 225/2006) dospěla k náhledu, že je třeba vycházet z předpokladu, že v dobré víře nemůže být ten, kdo věděl o určité skutečnosti bránící zápisu ochranné známky, např. existence práva jiné osoby na ochrannou známku obsahující přihlašované označení. V oblasti ochranných známek bude

takovou skutečností především existence nějaké další (starší) ochranné známky namítatele (resp. práva plynoucího z takové známky) – pokud by přihlašovatel o takové známce věděl, a přesto tuto známku přihlásil. Samotná vědomost přihlašovatele o existenci ochranné známky (práva k označení) však není dostatečným důvodem pro prohlášení ochranné známky za neplatnou pro nedostatek dobré víry, neboť zákon o ochranných známkách v § 7 odst. 1 písm. k) uvádí, že ochrannou známku může z důvodu nedostatku dobré víry přihlašovatele napadnout pouze ten, kdo byl takovou přihláškou dotčen na svých právech. Musí zde tedy existovat určitá újma na straně namítajícího a obráceně určitá nespravedlivá výhoda na straně přihlašovatele způsobená právě přihlášením příslušné známky. Typicky se bude jednat o zamezení užívání označení na určitém trhu namítajícího, parazitování na pověsti namítajícího atd. Žalovaný musí při posuzování dobré víry přihlašovatele vážit veškeré relevantní okolnosti případu, zejména posoudit veškeré podklady, které jsou k posouzení dobré či zlé víry dostupné, posoudit právo jiné osoby na označení a zda by zápis ochranné známky neoprávněně nepoškodil charakter nebo pověst označení.

33. Ohledně důkazního břemene při posuzování dobré víry v oblasti známkoprávní ochrany obecně evropské právní vědomí konstantně vychází z presumpce slušného (pocitivého) právního jednání, tedy jednání v dobré víře. Jednání někoho v nedobré (zlé) víře, které je v oblasti známkoprávní ochrany nejen důvodem pro podání návrhu na zneplatnění ochrany, ale i absolutním důvodem zápisné nezpůsobilosti, proto musí věrohodně prokázat ten, kdo ve vztahu k druhému takovou skutečnost namítá. Důkazní břemeno v oblasti známkoprávní ochrany tudíž leží na tom, kdo žádá prohlášení ochranné známky za neplatnou z důvodu nedobré víry přihlašovatele, nikoli na přihlašovatele takové známky.
34. Při hodnocení oprávněnosti námitek podaných žalobkyní podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. k) ZOZ vycházel žalovaný (na str. 24 až 30 napadeného rozhodnutí) i Úřad (na str. 11 až 13 prvostupňového rozhodnutí) v souladu s § 25 odst. 1, 2 ZOZ z důkazů předložených žalobkyní do konce lhůty k podání námitek, která v daném případě vypršela dne 30. 12. 2015 a také z dokladů předložených přihlašovatelem na podporu svých tvrzení v rámci vyjádření se k námitkám. K doplnění námitek a důkazům předložených žalobkyní na jejich podporu po uplynutí koncentrační lhůty podle § 25 odst. 2 ZOZ Úřad nepřihlíží. Je tedy v zájmu žalobkyně, aby v rámci uvedené tříměsíční zákonné lhůty předložila do řízení před orgánem I. stupně co nejkomplexnější důkazní materiál. Jestliže tak žalobkyně neučinila, nelze tento nedostatek zhojit dodatečným předložením nových důkazů v rámci rozkladového řízení, a to ani tehdy, pokud se jedná o reakci na závěry správního orgánu I. stupně.
35. Úřad v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 30. 4. 2008, č. j. 1As 3/2008-195) zkoumal na základě předložených důkazů, zda přihlašovatel věděl nebo vzhledem k okolnostem měl vědět o existenci práva namítajícího před podáním napadené přihlášky ochranné známky, zda podáním napadené přihlášky ochranné známky došlo k poškození namítajícího a zda případně neexistuje důvod, který by jednání přihlašovatele ospravedlnil.
36. Soud přisvědčuje žalovanému, že z žádného z žalobkyní předložených důkazů (doklady č. 3 až 17) neplyne, že by přihlašovatel věděl o projektu Gamee společnosti Gamee Mobile; vyplývá z nich pouze to, že přihláška slovní OZ byla přihlašovatelem podána jen několik dní po vydání internetových článků o projektu Gamee z konce dubna 2015 a necelé 4 měsíce po prvním spuštění projektu, přičemž své tvrzení o intenzivní propagaci formou reklamní kampaně žalobkyně neprokázala. Z dokladů předložených přihlašovatelem

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

naopak vyplynulo, že přihlašovatel užil označení Gamee ve spojení se svým podnikatelským záměrem již v roce 2010. Tyto závěry správního orgánu odpovídají obsahu správního spisu a soud nemá důvodu na nich cokoli měnit.

37. Žalovaný i Úřad vzal v potaz všechny přípustné návrhy důkazů a hodnotil je jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti. Na základě provedeného dokazování pak uzavřel, že žalobkyně neunesla důkazní břemeno ohledně svých tvrzení obsažených v podání námitek, jimiž se snažila prokázat nedobrou víru přihlašovatele ve smyslu § 7 odst. 1 písm. k) ZOZ ani neprokázala jednu z kumulativních podmínek danou ustanovením § 7 odst. 1 písm. g) ZOZ, tj. překonání místního dosahu užívání namítaného označení.
38. Nad rámec shora uvedeného soud konstatuje, že podle § 7 odst. 1 ZOZ jsou osobami oprávněnými podat námítka mj. uživatel dřívějšího nezapsaného označení (písm. g) a osoba dotčená ve svých právech zlou vírou (písm. k). Jestliže námítka podá jiná osoba než výslovně uvedená v § 7 odst. 1, 2 ZOZ, Úřad takové námítka bez dalšího zamítne, aniž je meritorně projedná. Podle obsahu správního spisu i podle žalobních tvrzení byla uživatelem dřívějšího nezapsaného označení společnost Gamee Mobile, která si zaregistrovala internetovou doménu gameeapp.com a označení Gamee užívala pro svou herní sociální síť, přičemž by tak byla případně i osobou dotčenou ve svých právech zlou vírou.
39. Podle § 161 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů *kdo právníckou osobu zastupuje, dá najevo, co ho k tomu opravňuje, neplyne-li to již z okolností. Kdo za právníckou osobu podepisuje, připojí k jejímu názvu svůj podpis, popřípadě i údaj o své funkci nebo o svém pracovním zařazení.*
40. V daném případě nebylo pochyb o tom, že v době podání námitek byla podle údajů v obchodním rejstříku žalobkyně jednatelkou společnosti Gamee Mobile. Z obsahu správního spisu, konkrétně z obsahu samotných námitek ani z obsahu plné moci udělené žalobkyní patentovému zástupci k zastupování před žalovaným, však nikterak neplyne, že by žalobkyně podávala námítka jako jednatelka společnosti Gamee Mobile, když tato právnícká osoba není identifikována ani v záhlaví podání (jako namítající je označena „B. Ř., XXX“) ani v části podání obsahující podpis namítajícího (kde je uvedeno „za B. Ř.“). Plnou moc k zastupování před žalovaným pak udělila patentovému zástupci PatentCentrum Sedlák a Partners s. r. o. podepsaná „B. Ř., XXX“, přičemž opět nikde není identifikována společnost Gamee Mobile, jejímž jménem by měla žalobkyně případně jednat. Rovněž z adresy žalobkyně označené v námítkách či v plné moci nelze nikterak dovodit, že by žalobkyně úkon činila jménem společnosti Gamee Mobile, která v rozhodnou dobu měla sídlo na adrese Pod Všemi svatými 427/17, 301 00 Plzeň, nikoli na adrese Zahradní 503/1, 789 85 Mohelnice či Kaznějovská 11, 323 00 Plzeň. Z uvedeného jednoznačně plyne, že žalobkyně neučinila úkon jménem právnické osoby - společnosti Gamee Mobile, když svůj podpis nepřipojila k názvu společnosti, ani tuto právníckou osobu nijak neidentifikovala, nýbrž podala námítka jako fyzická osoba, které nesvědčí aktivní legitimace podle § 7 odst. 1 písm. g), k) ZOZ. Jelikož Úřad nepostupoval podle § 26 odst. 2 ZOZ a námítka podané žalobkyní coby osobou aktivně nelegitimovanou bez dalšího nezamítl, ale námítka žalobkyně nadbytečně meritorně projednal, zatížil řízení vadou. V kontextu nyní posuzované věci však soud dospěl k závěru, že tato vada se neprojevila v zákonnosti rozhodnutí, jelikož nadbytečným projednáním námitek veřejná subjektivní práva účastníků zkrácena nebyla, a proto napadené rozhodnutí jen z tohoto důvodu nezrušil.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

VI. Závěr a náklady řízení

41. Na základě shora uvedených skutečností soud nedůvodnou žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
42. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Ve věci byl úspěšný žalovaný, kterému však žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti v řízení nevznikly.
43. Výrok o náhradě nákladů řízení osobě zúčastněné na řízení je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s. a contrario, neboť soud této osobě žádnou povinnost v řízení neuložil.

VII. Zpětvzetí žaloby

44. Městský soud konstatuje, že žalobkyně vzala žalobu zpět podáním doručeným soudem dne 2. 6. 2021.
45. Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. V takovém případě je povinností soudu řízení usnesením zastavit (§ 47 písm. a) s. ř. s.). Jedná se o projev dispoziční zásady, jež se v soudním řízení správním široce uplatňuje. Z citovaného ustanovení však plyne, že návrh, resp. žalobu lze vzít účinně zpět pouze do chvíle, než o ní příslušný soud rozhodne. V daném případě městský soud rozhodl o žalobě rozsudkem, který byl vyhlášen dne 31. 5. 2021 vyvěšením na úřední desce soudu. Zpětvzetí žaloby, jež bylo městskému soudu doručeno až dne 2. 6. 2021, proto bylo neúčinné. Z tohoto důvodu nemohlo mít zpětvzetí žaloby vliv na další postup městského soudu, který nemohl již vyhlášený rozsudek zrušit, ale nezbylo než jej vyhotovit v písemné podobě a doručit jej účastníkům.
46. Po úplnost soud uvádí, že užití § 96 odst. 2 věty druhé občanského soudního řádu, podle něhož *je-li návrh na zahájení řízení vzat zpět až po té, co již soud o věci rozhodl, avšak rozhodnutí není dosud v právní moci, soud rozhodne v rozsahu zpětvzetí návrhu též o zrušení rozhodnutí*, odporuje výslovné úpravě obsažené v s. ř. s., proto jej nelze na základě § 64 téhož zákona aplikovat. Dle § 37 odst. 4 s. ř. s. lze vzít návrh zpět, dokud o něm soud nerozhodl, přičemž dle § 49 odst. 10 s. ř. s. je soud vázán vyhlášeným rozsudkem. Naproti tomu úprava obsažená v o. s. ř. umožňuje vzít návrh zpět až do právní moci rozhodnutí a je tak vystavěna na odlišné koncepci. Podpůrné, a nadto analogické, užití § 96 odst. 2 o. s. ř. v soudním řízení správním tak není možné. I ve vztahu k § 96 odst. 3 o. s. ř. Nejvyšší správní soud vyslovil, že jej v soudním řízení správním nelze použít, neboť postup správního soudu při zastavení řízení pro zpětvzetí návrhu ve správním soudnictví je upraven samostatně a úplně (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 5. 2011, č. j. 1 As 47/2011 - 75).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. května 2021

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu